

[Hjortnæs.]

viser det sig ofte, at det i praksis alligevel ikke er muligt at opnå fuldstændig retfærdighed, og en kompliceret regel uden retfærdighed er værre end en enkel og let administrerbar regel, selv om den er mindre retfærdig.

Finansministeren har erkendt problemets tilstedeværelse og har anbefalet at afskaffe fradragsretten for driftsomkostninger, for så vidt angår personvogne, der anvendes såvel privat som i erhvervsvirksomhed. Derimod har finansministeren ikke ønsket at tage varevognene med. Jeg forstår godt finansministerens betænkeligheder og er også enig i det synspunkt, at vi så vidt muligt skal undgå at påføre de virksomheder, som rent faktisk benytter motorkøretøjer til erhvervsbrug, en yderligere omkostning. Men det kan desværre ikke udelukkes, at reglen vil kunne få uheldige virkninger; hvis den i praksis vil betyde, at flere erhvervsdrivende vil erhverve varevogne og udnytte godtgørelsesreglen, kan der ikke herske tvivl om, at vi må afskaffe fradragsretten også for denne kategori.

Fremtiden vil vise, om det bliver nødvendigt. Ved at friholde varevognene har ministeren imødekommet det væsentligste i den kritik, der har været fremført, og derfor er det uhyre svært at forstå, hvorfor partierne til højre her i salen ikke kan tilslutte sig ministerens ændringsforslag på dette punkt. Ingen kan være i tvivl om, at den regel, der afskaffes, har været alt, alt for gunstig, og at personvogne som alt overvejende hovedregel kun benyttes i yderst begrænset omfang til erhvervsbrug. Selv om det forholder sig sådan, at der findes virksomheder, som benytter et personmotorkøretøj som led i erhvervsvirksomheden, er styrken af den urimelighed, som afskaffes, langt større end den, der i givet fald indføres. Almindelige aritmetiske betragtninger burde derfor få i hvert fald det radikale venstre, som jo normalt ikke ønsker at være garant for erhvervslivets særinteresser, til at stemme for ændringsforslaget.

Der er i øvrigt et aspekt i denne sag, som ikke er helt uden interesse. Ved at fradragsretten afskaffes som foreslået, tilflyder der statskassen et merprovenu, der skønsmæssigt er ansat til 50 mill. kr. årlig. I realiteten er der tale om, at staten sparer 50 mill. kr., fordi den omhandlede fradragsret har virket som et tilskud til erhvervsvirksomheder for driftsomkostninger, som de faktisk ikke har afholdt.

Således vurderet har ændringsforslaget to positive virkninger, og jeg kan på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne anbefale at stemme for lovforslaget med de af finansministeren foreslåede ændringer. Jeg skal i øvrigt føje til, at der siden vi afsluttede udvalgsbehandlingen er kommet 2 henvendelser, som nødvendiggør, at der kommer udvalgsbehandling af dette lovforslag mellem anden og tredje behandling.

Stetter: Vor ordfører i denne og næste sag på dagsordenen, hr. Hans Kjær, er sygemeldt. På den konservative folketingsgruppes vegne skal jeg derfor markere vor stilling med nogle enkelte bemærkninger.

Vi kan anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 1, nr. 4 og nr. 5; det er tekniske ændringer.

Derimod anbefaler vi at stemme imod ændringsforslagene under nr. 2 og nr. 3. Hr. Hjortnæs fremførte en hel del bemærkninger i forbindelse med indholdet af disse to ændringsforslag, men selv nok så mange ord kan ikke skjule, at dette indhold ikke har noget at gøre med lovforslagets hovedsigte.

Selve lovforslaget, som vi behandler, om en ændring af merværdiafgiftsloven, er fremsat med det bestemte sigte at bekæmpe skatte- og afgiftsunddragelser. Det er ikke rimeligt, at finansministeren under udvalgsbehandlingen stiller et ændringsforslag med et helt andet sigte, nemlig at afskaffe fradragsretten for momsafgifter vedrørende anskaffelse og drift af personbiler, eller med andre ord: momsregistrerede virksomheder skal ifølge ændringsforslaget fra og med 1. juli i år ikke længere kunne fratække moms-